

til hende: Saa maa vi gaa hen i Trondhjemsgade Nr. 3 og tale med den, der har fundet Uret, for at De kan faa at vide, at det har været borte. Der sker da det uheldige, at Dagmar gaar med og hører en Forklaring af, hvorledes Uret har været anbragt, en Forklaring, som hun senere under Udfølgningen til Paavisning afgiver og derved bestyrker Troen paa, at hendes Tilstaaelse er rigtig. Fru Robertson, som nu tror, at hun er skyldig, og jo ogsaa har haft Dagmars Tilstaaelse, vil imidlertid ikke indblande Politiet i Sagen. Men Dagmars Moder forlanger Anmeldelse til Politiet, fordi hun vil have Sigtelsen vasket af Dagmar. Ligeledes er Frk. Hansen ivrig for at faa det meldt til Politiet, idet Dagmar ikke alene har sagt, at Poul kan være Tyven, men ogsaa, at Frk. Hansens Forlovede kunde være det.

Fredag Aften indfinder sig saa paa Politistationen Fru Robertson, Dagmars Moder, Dagmars Søster og Dagmar selv. Dagmars Moder og Søster er meget heftige, Dagmars Søster endog saa heftig, at hun maa vises ud. Situationen foreligger altsaa saaledes for Politiet, at der sker Anmeldelse af et Tyveri af et Ur, som ganske vist er kommet tilbage, altsaa i sig selv en ubetydelig Sag, men der er 3, der nævnes som de mulige Tyve, og den ene af dem er Dagmar, mod hvem der taler først det, at hun har været i Porten, hvor Uret var gemt, dernæst, at hun har tilstaaet overfor Fru Robertson, men ganske vist senere taget Tilstaaelsen tilbage, endvidere løjete ved at sige, at hun ikke har været hjemme Onsdag Aften, hvilket hun er overbevist om at have været, og endelig, at hun har villet forlede en anden lille Pige til at sige noget usandfærdigt om, at Poul havde gemt Uret. Der er stor Bataille paa Politistationen. Nu kan man godt sige, at Politiet kunde have afvist en saadan Sag, men dette er ikke altid let for Politiet. Dagmars Moder er i høj Grad krænket i sin Retsfølelse og overbevist om Datterens Uskyldighed. Og dersom Politiet afviser Sagen, vil Dagmars Moder formodentlig være den, som bliver mest vred derover. Under den foreliggende Situation, hvor der var 3 nævnt som Tyve, var der, som jeg tidligere har fremhævet, et Moment af stor Betydning, nemlig at det ikke alene gjaldt om at finde den skyldige, men tillige paa en overbevisende Maade at kunne bevise de andres Uskyld. Under alle Omstændigheder, man beslutter sig paa Politistationen til af de Grunde, jeg her har nævnt, at holde Dagmar tilbage, og jeg kan

endnu ikke i dette se nogen stærk Forløbelse fra Politiets Side.

Nu gør Politiet imidlertid utvivlsomt en Fejl, idet det, da Dagmar skal transporteres fra Politistationen til Raadhuset, lader hende køre sammen med en Mand, der har været meget stærkt beruset, og som efter at have sovet halvtredie Time paa Politistationen ingenlunde er ædru endnu, og som lugter af Spiritus. Han sidder paa Bilens Forsæde sammen med Dagmar, medens de to Betjente sidder paa Bagsædet. Naar Vognen svingede, dejsede han, ifølge Dagmars Forklaring, over mod hende, uden at han dog har voldt hende nogen Fortræd eller været uhøvisk i sin Optræden eller i sin Mund overfor hende. Man burde imidlertid ikke køre et saadant anholdt Barn paa Raadhuset med en beruset Mand, og det skal være Genstand for Paatale. Det sker Fredag Aften. Lørdag kom Dagmar i Grundlovsforhør, og der benægter hun ligesom overfor Politiet. Jeg gør opmærksom paa, at Politiet ikke har øvet nogen Tvang over hende for at faa hende til at tilstaa, og at der ikke er fremkommet nogen urigtig Tilstaaelse. Hun benægter, og hendes Benægtelse bliver opretholdt overfor Politiet. I Grundlovsforhøret om Lørdagen benægter hun ligeledes, og der bliver derfor i Grundlovsforhøret ikke afsagt noget Arrestdekret overfor hende. Men hun sidder anholdt Lørdagen og Søndagen, og Mandag den 29. kommer hun i Forhør hos Assessor le Maire. Dette Forhør varer en halv Times Tid, og Dagmar benægter der Gang paa Gang at have gjort sig skyldig i Tyveriet, men afgiver til sidst en Tilstaaelse, der lyder saaledes: „Nærmere ekamineret tilstaaar anholdte, at hun, som den 24. ds. om Formiddagen ved Rengøring i Anmelderindens Værelse, hvor Uret laa frit fremme i en Skaal, fik Lyst til at eje Uret, bestemte sig med det samme til at stjæle det samme Aften ved 8-Tiden, naar hun skulde ud paa Friaften. Denne Bestemmelse iværksatte hun, idet hun ved 8-Tiden samme Aften uhindret begav sig til det paagældende Værelse, hvor hun skulde iføre sig sit Overtøj, og der stjal Uret, der endnu laa som foranført. Hun gemte det i sin Nederdels Lomme og gik til sin Moders Hjem, men viste ikke der Uret til nogen og gik derfra tilbage til sin Plads hos Anmelderinden ved 10¹/₂-Tiden. Næste Morgen, da hun gik med Brød for Anmelderinden, der har Brødsalg, gemte hun Uret i Gennemgangen til Ejendommen i Trondhjemsgade Nr. 3—5 for senere at